

Odborová organizace Operátora ICT, a.s.
Plynární 1617/10
170 00 Praha 7
IČO: 19496231

Váš dopis zn./ze dne:

6. 3. 2026

Č. j.:

MHMP 324536/2026

Sp. zn.:

S-MHMP 90436/2026

Vyřizuje/tel.:

Mgr. Bc. Jana Kirnerová, DiS.

236 002 861

Počet listů/příloh: **8/0**

Datum:

17.04.2026

Rozhodnutí

o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění

Hlavní město Praha – Magistrát hlavního města Prahy (dále jen „povinný subjekt“) jako věcně a místně příslušný orgán podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), rozhodl o části žádosti o informace společnosti Odborová organizace Operátora ICT, a.s., IČ: 19496231, sídlem Plynární 1617/10, 170 00 Praha 7 – Holešovice, zastoupená předsedou výboru odborové organizace Kamilem Kačerem, MBA (dále jen „žadatel“) ze dne 6. 3. 2026 (dále jen „žádost“)

t a k t o:

I. Žádost společnosti Odborová organizace Operátora ICT, a.s., IČ: 19496231, sídlem Plynární 1617/10, 170 00 Praha 7 – Holešovice ze dne 6. 3. 2026, **se v části bodů 1–5 a 12-15 odmítá** ve smyslu § 15 odst. 1 a z faktického důvodu obecného zneužití práva, ve spojení s § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

II. Žádost společnosti Odborová organizace Operátora ICT, a.s., IČ: 19496231, sídlem Plynární 1617/10, 170 00 Praha 7 – Holešovice ze dne 6. 3. 2026, **se v části bodů 6 a 7 odmítá** ve smyslu § 15 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. b) InfZ a ve spojení s § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Odůvodnění:

I.

Povinný subjekt obdržel dne 6. 3. 2026 žádost žadatele ve smyslu InfZ, ve které požadoval informace související se „SMLOUVOU O ZAJIŠTĚNÍ SPRÁVY A PROVOZUSCHOPNOSTI NADSTAVBOVÉHO SYSTÉMU MĚSTSKÉHO KAMEROVÉHO SYSTÉMU HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY, č. INO/40/03/003916/2023“.

Žadatel konkrétně požadoval:

„1. Veškeré čtvrtletní reporty dodavatele včetně příloh tvořících podklad fakturace.“

2. Veškeré předávací a akceptační protokoly vystavené dodavatelem.
3. Dokumenty zachycující provedenou kontrolu plnění smlouvy ze strany objednatele.
4. Veškerá písemná upozornění dodavatele na právní nebo regulační rizika adresovaná objednateli.
5. Veškeré reakce objednatele na tato upozornění.
6. Veškerou komunikaci mezi odborem informatických činností a odborem bezpečnosti MHMP na jedné straně a členy Rady hlavního města Prahy a osobami zařazenými v jimi přímo řízených organizačních útvech na straně druhé.
7. Veškerou komunikaci mezi odborem bezpečnosti MHMP a odborem OIC MHMP týkající se regulačního souladu, ochrany osobních údajů a kybernetické bezpečnosti.
8. Záznamy o činnostech zpracování dle čl. 30 GDPR související s činnostmi podle smlouvy.
9. Záznamy o činnostech pověřence pro ochranu osobních údajů spojených s činnostmi podle smlouvy.
10. Zprávy z auditů či kontrol v oblasti ochrany osobních údajů provedených po dobu platnosti smlouvy.
11. Informaci o spisových značkách a evidenčních číslech vedené smluvní dokumentace a komunikace.
12. Veškeré záznamy, zápisy, prezentace, podklady z kontrolních dnů, výborů, pracovních skupin, porad, projektových schůzek a jednání podle výše uvedených smluv (v časovém úseku platnosti smlouvy a)) obsahující (v jakékoli gramatické podobě) v obsahu dokumentů či jejich názvu výrazy:
 - a) „osobní údaje“, b) „GDPR“, c) „NIS2“, d) „DPIA“, e) „pokyny správce“, f) „ISW“, g) „významný informační systém“, h) „VIS“, i) „MKS“, j) „kamerový systém“, k) „kybernetický“
13. Veškeré e-maily či datové zprávy odeslané osobám jednajícím ve věcech smluvních, obchodních či technických určeným podle výše uvedených smluv osobami jednajícími v těchto věcech za Operátora ICT, a.s., obsahující (v jakékoli gramatické podobě) výrazy uvedené v bodě 12.
14. Veškerou listinnou či elektronickou komunikaci osob s rolí podle smlouvy a) týkající se aktivit osob, které nejsou ve smlouvě určeny jako osoby oprávněné jednat ve věcech smluvních, obchodních či technických, zejména osob působících v organizační struktuře Magistrátu hlavního města Prahy nebo vykonávajících činnost pro hlavní město Prahu na základě pracovního, služebního, smluvního či obdobného vztahu, pokud se tato komunikace týkala plnění smlouvy, jejího řízení, pokynů k plnění, koordinace plnění, hodnocení průběhu plnění, případných problémů při plnění, predikcí průběhu či výsledků plnění smlouvy, případného ovlivňování nebo zasahování do plnění smlouvy nebo vyjadřování k průběhu či výsledkům plnění smlouvy.“ (dále jen „žádost“).

Povinný subjekt přípisem ze dne 11. 3. 2026, č.j. 211525/2026 zaslal žadateli vyrozumění o prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti.

Dne 17. 4. 2026 poskytl povinný subjekt žadateli informace k bodům 8–11 žádosti, č. j. MHMP 311892/2026.

Ohledně zbývajících bodů žádosti vydává povinný subjekt toto rozhodnutí.

II.

Povinný subjekt odmítá poskytnout žadateli informace k následujícím bodům žádosti s odkazem na § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s faktickým důvodem pro odmítnutí, kterým je obecné zneužití práva:

„1. Veškeré čtvrtletní reporty dodavatele včetně příloh tvořících podklad fakturace

2. Veškeré předávací a akceptační protokoly vystavené dodavatelem

3. Dokumenty zachycující provedenou kontrolu plnění smlouvy ze strany objednatele

4. Veškerá písemná upozornění dodavatele na právní nebo regulační rizika adresovaná objednateli.

5. Veškeré reakce objednatele na tato upozornění“, a to z následujících důvodů.

Žadatel vystupuje jako předseda Odborové organizace Operátora ICT, a.s., se sídlem Plynární 1617/10, 170 00, Praha 7 (dále jen „OICT“). V době, kdy začal tyto žádosti podávat (leden 2025), byl žadatel současně osobou oprávněnou jednat za smluvní stranu OICT ve věcech obchodních i technických v rámci Smlouvy č. INO/40/03/003916/2023, Smlouva o zajištění správy a provozuschopnosti nadstavbového systému městského kamerového systému hl. m. Prahy uzavřené dne 17. 10. 2023 (dále jen „Smlouva“).

V rámci Smlouvy vystupovaly jako smluvní strany Hlavní město Praha, jakožto objednatel a Operátor OICT, a.s., jakožto poskytovatel. Přičemž žadatel byl v rámci těchto smluv jako oprávněná osoba jednat za smluvní stranu poskytovatele.

Je tedy nájisto, že žadatel, v současné době toliko předseda Odborové organizace Operátora ICT, a.s., byl v pracovněprávním vztahu s poskytovatelem a jeho úkolem bylo plnit předmět výše uvedené objednávky/Smlouvy za poskytovatele, jako jeho zaměstnanec.

V oblasti obchodních záležitostí byl žadatel oprávněn zejména vést jednání s druhou smluvní stranou (hl. m. Praha), účastnit se jednání obchodního charakteru a aktivně vstupovat do změnových řízení. Dále se podílel na akceptačních procedurách při předávání a přebírání plnění, přičemž byl oprávněn podepisovat akceptační, předávací a další související protokoly. Současně mohl potvrzovat objednávky a podávat nabídky, čímž se přímo podílel na realizaci smluvního vztahu.

V technické oblasti byl oprávněn vést odborná jednání, poskytovat stanoviska k technickým otázkám a zastupovat smluvní strany při řešení reklamací vad a uplatňování práv ze záruky. Jeho role tedy zahrnovala nejen administrativní a obchodní činnosti, ale i aktivní účast na odborném posuzování plnění smlouvy.

V období od října 2023 do října 2025 žadatel osobně prováděl verifikaci požadovaných reportů. Lze tedy dovodit, že měl k těmto informacím přímý přístup a aktivně se podílel na jejich kontrole a schvalování v rámci plnění smlouvy.

Současně se jako oprávněná osoba pravidelně účastnil jednání týkajících se plnění smlouvy, a to jak v rovině obchodní, tak technické. Byl tedy detailně obeznámen s průběhem plnění Smlouvy, obsahem poskytovaných výstupů i související dokumentací.

Na základě oznámení společnosti Operátor ICT a.s. ze dne 5. 3. 2026 přestal být žadatel osobou oprávněnou jednat podle uvedené Smlouvy. Tímto dnem jeho oprávnění jednat ve věcech obchodních i technických zaniklo. Žadatel nicméně nadále podává žádosti o informace podle InfZ, avšak nyní výlučně z pozice předsedy odborové organizace této společnosti.

Stran odmítnutí žádosti pod body:

„12. Veškeré záznamy, zápisy, prezentace, podklady z kontrolních dnů, výborů, pracovních skupin, porad, projektových schůzek a jednání podle výše uvedených smluv (v časovém úseku platnosti smlouvy a)) obsahující (v jakékoli gramatické podobě) v obsahu dokumentů či jejich názvu výrazy:

a) „osobní údaje“, b) „GDPR“, c) „NIS2“, d) „DPIA“, e) „pokyny správce“, f) „ISW“, g) „významný informační systém“, h) „VIS“, i) „MKS“, j) „kamerový systém“, k) „kybernetický“

13. Veškeré e-maily či datové zprávy odeslané osobám jednajícím ve věcech smluvních, obchodních či technických určeným podle výše uvedených smluv osobami jednajícími v těchto věcech za Operátora ICT, a.s., obsahující (v jakékoli gramatické podobě) výrazy uvedené v bodě 12.

14. Veškerou listinnou či elektronickou komunikaci osob s rolí podle smlouvy a) týkající se aktivit osob, které nejsou ve smlouvě určeny jako osoby oprávněné jednat ve věcech smluvních, obchodních či technických, zejména osob působících v organizační struktuře Magistrátu hlavního města Prahy nebo vykonávajících činnost pro hlavní město Prahu na základě pracovního, služebního, smluvního či obdobného vztahu, pokud se tato komunikace týkala plnění smlouvy, jejího řízení, pokynů k plnění, koordinace plnění, hodnocení průběhu plnění, případných problémů při plnění, predikcí průběhu či výsledků plnění smlouvy, případného ovlivňování nebo zasahování do plnění smlouvy nebo vyjadřování k průběhu či výsledkům plnění smlouvy.“, povinný subjekt uvádí následující.

Žadatel vystupuje jako předseda Odborové organizace Operátora ICT, a.s., se sídlem Plynární 1617/10, 170 00, Praha 7 (dále jen „OICT“). V době, kdy začal tyto žádosti podávat (leden 2025), byl žadatel současně osobou oprávněnou jednat za smluvní stranu OICT ve věcech obchodních i technických v rámci Smlouvy č. INO/40/03/003916/2023, Smlouva o zajištění správy a provozuschopnosti nadstavbového systému městského kamerového systému hl. m. Prahy uzavřené dne 17. 10. 2023 (dále jen „Smlouva“).

V oblasti obchodních záležitostí byl žadatel oprávněn zejména vést jednání s druhou smluvní stranou (hl. m. Praha), účastnit se jednání obchodního charakteru a aktivně vstupovat do změnových řízení. Dále se podílel na akceptačních procedurách při předávání a přebírání plnění, přičemž byl oprávněn podepisovat akceptační, předávací a další související protokoly. Současně mohl potvrzovat objednávky a podávat nabídky, čímž se přímo podílel na realizaci smluvního vztahu.

V technické oblasti byl oprávněn vést odborná jednání, poskytovat stanoviska k technickým otázkám a zastupovat smluvní strany při řešení reklamací vad a uplatňování práv ze záruky. Jeho role tedy zahrnovala nejen administrativní a obchodní činnosti, ale i aktivní účast na odborném posuzování plnění smlouvy.

Povinný subjekt zdůrazňuje, že žadatel byl zároveň oprávněnou osobou ve věcech technických v rámci Smlouvy č. INO/40/03/003821/2023, Smlouva o poskytování provozních a servisních služeb městského kamerového systému h. m. Prahy uzavřené dne 15. 2. 2023 (dále jen „Smlouva k MKS“).

V technické oblasti dle této Smlouvy k MKS byl oprávněn vést odborná jednání, poskytovat stanoviska k technickým otázkám a zastupovat smluvní strany při řešení reklamací vad a uplatňování práv ze záruky.

Současně se jako oprávněná osoba pravidelně účastnil jednání týkajících se plnění obou výše uvedených smluv, a to jak v rovině obchodní, tak technické. Byl tedy detailně obeznámen s průběhem plnění smluv, obsahem poskytovaných výstupů i související dokumentací.

Na základě oznámení společnosti Operátor ICT a.s. ze dne 5. 3. 2026 žadatel přestal být osobou oprávněnou jednat podle uvedených Smluv. Tímto dnem jeho oprávnění zaniklo a žadatel podává žádosti ve smyslu InfZ toliko z pozice předsedy odborové organizace.

Žadatel podává k povinnému subjektu žádosti o informace ve smyslu InfZ týkající se odběratelsko – dodavatelských vztahů mezi hl. m. Prahou (MHMP) a OICT od ledna 2025, přičemž povinný subjekt eviduje k dnešnímu dni celkem 15 žádostí o informace ve smyslu InfZ. Dle povinného subjektu je zřejmé, že žadatel opakovaně požaduje informace, které mu již byly v minulosti poskytnuty, a to v rámci předchozích žádostí, jež byly řádně vyřízeny. Nová žádost přitom nepřináší žádné nové skutkové ani právní okolnosti, neobsahuje upřesnění ani modifikaci požadovaných informací a fakticky reprodukuje dřívější požadavky. Povinný subjekt proto dospěl k závěru, že požadavek postrádá reálný informační přínos.

Z výše uvedeného je zřejmé, že žadatel má o požadovaných informacích prokazatelnou a detailní znalost, a to z titulu své předchozí dlouhodobé účasti na předmětném projektu v rámci dodavatelského subjektu. Jedná se tedy o osobu, která se na realizaci dané agendy přímo podílela a měla k relevantním informacím přístup již v průběhu plnění projektu. Za této situace nelze přehlédnout, že účelem opakovaně podávaných žádostí zjevně není získání informací, které by žadateli nebyly známy, ale spíše jejich opětovné vyžadování formální

cestou. Tato okolnost dále podporuje závěr, že žádost postrádá reálný informační přínos a že její podání je vedeno jiným než legitimním účelem, což je třeba zohlednit při posouzení, zda se jedná o výkon práva, který požívá právní ochrany.

Povinný subjekt shrnuje, že obchodní vedení v rámci obchodního vztahu přísluší vedení OICT, který má řešit vzešlé problémy ve vztahu s odběratelem (HMP), ne jeho Odborové organizaci Operátora ICT, a.s., která by měla s vedením OICT vyjednávat. Dle povinného subjektu je zřejmé, že žadatel, nyní předseda Odborové organizace Operátora ICT, a.s., zneužívá veřejnoprávní předpis, kterým je InfZ, a také povinný subjekt, který však vystupuje v pozici odběratele, a tedy klienta OICT, k řešení problému, který by se měl řešit v rámci obchodního vztahu a v mezích zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů.

Z veřejně dostupných materiálů subjektu, který za podáním žádosti fakticky stojí, současně vyplývá, že jeho činnost má dlouhodobě aktivistický a konfrontační charakter, přičemž se systematicky zaměřuje na kontrolu a zpochybňování postupů povinného subjektu v oblastech hospodaření, veřejných zakázek, ochrany osobních údajů či kybernetické bezpečnosti. Sám přitom deklaruje, že se jedná o oblasti a projekty, „na kterých jako odborníci pracujeme“ (viz např. OOOICT, dostupné z: <https://oooict.org/wp-content/uploads/2025/07/OOOICT-v020725pdf.pdf>).

Tato skutečnost sama o sobě samozřejmě není protiprávní a nelze z ní bez dalšího dovozovat nedůvodnost žádosti. Ve spojení s konkrétními okolnostmi posuzovaného případu, zejména s opakovaností žádostí, jejich obsahovou totožností a absencí nové informační hodnoty, však dokresluje celkový kontext, v němž je žádost podávána. Je totiž zřejmé, že žadatel (resp. osoba stojící za žádostí) disponuje detailní znalostí požadované problematiky z vlastní odborné činnosti, a požadované informace tak nesměřují k doplnění jeho informační sféry, ale spíše k jejich opětovnému vyžadování formální cestou.

Za této situace je namísto hodnotit žádost nejen z formálního hlediska, ale i z hlediska jejího skutečného účelu. V kombinaci uvedených faktorů – tedy znalosti věci na straně žadatele, opakovanosti požadavků, požadavku na vyslovování hodnotících soudů a absence nového informačního přínosu – se podaná žádost jeví jako výkon práva, který se odchyluje od jeho smyslu, jímž je poskytování informací osobám, které jimi nedisponují, nikoli jejich opakované formální vyžadování bez věcného důvodu.

Ze všech výše uvedených okolností povinný subjekt dovozuje, že podaná žádost nepředstavuje standardní výkon práva na informace, ale naplňuje znaky šikanózního výkonu práva, jehož cílem není získání informací ve smyslu InfZ, nýbrž neúměrné zatěžování povinného subjektu. Takový výkon práva je v rozporu s jeho smyslem a účelem a jako zjevné zneužití práva nepožívá právní ochrany.

Zneužití práva je nepsaný obecný právní princip, jehož význam a smysl je více méně stejný napříč právními odvětvími. Podstata zneužití práva je, že jakkoli osoba postupuje formálně podle zákona, ve skutečnosti je jejím hlavním cílem něco zcela jiného než dosažení účelu zákona (typicky je právo vykonáváno k neodůvodněné újmě jiného nebo společnosti).

Dle § 8 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů zjevné zneužití práva nepožívá právní ochrany. V kontextu s výše uvedenými skutečnostmi není povinný subjekt povinen poskytovat ochranu takovému výkonu práva, který je zjevně šikanózní, účelový nebo neúměrně zatěžující, a který se odchyluje od smyslu a účelu právní úpravy.

Povinný subjekt zároveň zdůrazňuje, že v posuzovaném případě je navíc třeba zohlednit i konkrétní organizační a odborné podmínky na straně povinného subjektu. S ohledem na vysokou míru odbornosti, specifickou a kontext požadovaných informací je jejich kvalifikované zpracování fakticky možné pouze prostřednictvím úzce vymezeného okruhu osob, v daném případě de facto jedné konkrétní osoby disponující potřebnou komplexní znalostí agendy a souvisejících souvislostí. Opakované a obsahově obdobné žádosti tak nevedou pouze k obecné administrativní zátěži, ale přímo k dlouhodobému a systematickému vytěžování

této konkrétní odborné kapacity, čímž dochází k omezení výkonu dalších činností, které povinný subjekt plní v rámci své působnosti. I z tohoto hlediska by bezvýjimečné vyhovění takovým žádostem vedlo k nepřiměřenému zásahu do fungování povinného subjektu a potvrzuje závěr o excesivním, a tedy právně nechráněném výkonu práva na informace.

Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2011, č. j. 7 As 101/2011-66 „*široce pojatý svobodný přístup k informacím ve veřejné sféře je jednou z neefektivnějších cest k transparentci veřejné moci, k její všestranné, účinné a kontinuální veřejné kontrole a jedním z nástrojů snižujících možnosti jejího zneužívání. Na druhé straně však nelze přehlédnout, že kverulační, zjevně šikanózní, či dokonce pracovní kapacitu orgánů veřejné moci z různých důvodů cíleně paralyzující výkon tohoto práva může mít významné negativní důsledky, které za určitých okolností mohou popřít dokonce i smysl a účel práva na svobodný přístup k informacím. Jedním z nástrojů, jak zabránit zneužívání tohoto práva, a tím i jeho diskreditaci v očích veřejnosti i orgánů veřejné moci, proto musí být i citlivá regulace nadužívání tohoto práva v případech výše uvedených*“.

Ve světle všech výše uvedených skutečností rozhodl povinný subjekt tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Povinný subjekt je přesvědčen, že k zamýšlenému cíli žadatele je nutné využít jiných právních prostředků v rámci jiných vztahů, jak bylo nastíněno výše.

III.

Povinný subjekt dále odmítá poskytnout informace k následujícím bodům žádosti, a to s odkazem na § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s § 11 odst. 1 písm. b) InfZ:

„6. Veškerou komunikaci mezi odborem informatických činností a odborem bezpečnosti MHMP na jedné straně a členy Rady hlavního města Prahy a osobami zařazenými v jimi přímo řízených organizačních útvarech na straně druhé

7. Veškerou komunikaci mezi odborem bezpečnosti MHMP a odborem OIC MHMP týkající se regulačního souladu, ochrany osobních údajů a kybernetické bezpečnosti“, a to z následujících důvodů.

Podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) InfZ povinný subjekt informaci neposkytne, pokud *„jde o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, pokud zákon nestanoví jinak; to platí jen do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím*“.

Povinný subjekt uvádí, že komunikace mezi uváděnými útvary, týkající se předmětné Smlouvy, se vztahují k zajištění pořízení nového nadstavbového SW a existují pouze jako součást interních pracovních materiálů sloužících k přípravě rozhodnutí o konečné podobě zadávací dokumentace (pořízení nového nadstavbového systému městského kamerového systému). Komunikace obsahuje zejména informace k přípravě technické specifikace zadávací dokumentace, zajištění interního procesu schválení zakázky na MHMP, úvahy o způsobu veřejné zakázky, vyhodnocení vhodnosti typu jednacího řízení, apod.

Za takové situace se nepochybně jedná o nové informace, které vznikly při přípravě rozhodnutí, přičemž pojem rozhodnutí je třeba rozumět jakékoli řešení určité záležitosti a nelze tento pojem vykládat restriktivně pouze na správní rozhodnutí, neboť InfZ s takovým omezujícím chápáním pojmu „rozhodnutí“ nepočítá. InfZ využití tohoto důvodu omezuje dvěma podmínkami, a tou je časové hledisko, kdy lze tento důvod uplatnit jen do okamžiku, než se příprava ukončí rozhodnutím. Druhou podmínkou je, že „zákon nestanoví jinak“. To znamená, že zvláštní zákon může novou informaci před přijetím finálního rozhodnutí sám zpřístupnit, resp. může s ní počítat jako s informací veřejně dostupnou, a v takovém případě nelze její poskytnutí omezit, byť by informace sloužila jako podklad pro budoucí rozhodnutí.

Podle povinného subjektu jsou obě zákonné podmínky u informací týkajících se komunikace definované pod body 6. a 7. Žádosti naplněny, neboť časové hledisko bude naplněno v momentě, kdy bude známa konečná podoba zadávací dokumentace (tedy bude přijato rozhodnutí ve smyslu konečné podoby zadávací dokumentace), a zároveň na tyto informace nedopadá žádný zvláštní zákon, který by umožňoval jejich text zveřejnit nebo jinak zpřístupnit před tímto okamžikem.

Povinný subjekt vyhodnotil, že požadované informace jsou novými informacemi, které vznikly v souvislosti s přípravou rozhodnutí povinného subjektu. Rozhodnutím je v tomto případě myšleno rozhodnutí o konečné podobě zadávací dokumentace ve smyslu § 44 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“). Tyto informace tedy bude možné poskytnout až zveřejněním konečné verze zadávací dokumentace.

Jestliže povinný subjekt přistoupí k užití některého zákonného důvodu pro odmítnutí práva na informace, musí zároveň poměřit, zda odepření informací je skutečně přípustné a legitimní.

V kontextu s výše uvedenými skutečnostmi povinný subjekt provedl tzv. test proporcionality, jehož jednotlivé kroky zahrnují kritéria posuzování přípustnosti zásahu do ústavně zaručeného práva na informace a vycházejí z nálezu Ústavního soudu so. zn. Pl. ÚS 3/02 a jsou jimi:

- kritérium vhodnosti, nebo také naplnění účelu, kdy příslušné opatření (omezení) musí být schopno dosáhnout zamýšleného cíle, jímž je ochrana jiného základního práva. V tomto konkrétním případě se povinný subjekt vypořádával s posouzením, že existuje zájem na ochraně požadovaných informací, jež mají podobu nových informací vzniklých při přípravě rozhodnutí, kterým má být konečná podoba zadávací dokumentace. Povinný subjekt nedokáže chránit tyto informace jinak než tím, že požadované informace neposkytne.

- kritérium potřebnosti (nutnosti), podle kterého je povoleno užití jen nejšetrnějšího z více možných prostředků. Povinný subjekt odepře žadateli s odkazem na výše uvedené komentované ustanovení odepře skutečně jen takové informace, jež mají povahu nové informace vzniklé při přípravě rozhodnutí. Povinný subjekt konstatuje, že není možné jiným způsobem takové informace chránit, a je zapotřebí část těchto informací žadateli odepřít.

- kritérium přiměřenosti, dle kterého újma na základním právu – zde právo na informace – nesmí být nepřiměřená k újmě ve vztahu k zamýšlenému cíli. Povinný subjekt si je vědom, že je nutné v konkrétním případě zvážit, zda potřeba veřejné kontroly v dané situaci převyšuje nad zájmem ochránit předmětné informace před zveřejněním. Povinný subjekt dospěl k závěru, že v tomto případě je povaha informace taková, že zde veřejný zájem na jejím zpřístupnění není větší než důvod pro její ochranu. Charakter informace je takový, že je možné ji považovat za informaci spadající pod ustanovení § 218 odst. 3 ZZVZ, tedy informaci, jejíž zveřejnění by bylo v rozporu s veřejným zájmem na ochranu informací, který také souvisí s ovlivněním hospodářské soutěže.

Povinný subjekt výše uvedené zvážil i ve světle judikatury (rozsudek č.j. 6 A 58/2015-39), kdy Městský soud v Praze s odkazem na komentář k InfZ (FUREK, Adam, Lukáš ROTHANZL a Tomáš JIROVEC. Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář. V Praze: C.H. Beck, 2016) uvedl jako příklady omezení práva na informace podle komentovaného ustanovení zákona tyto důvody: možnost narušení dané rozhodovací činnosti povinného subjektu; možnost zneužití s cílem získat výhodu např. v postavení s jinými uchazeči o veřejnou zakázku; možnost snížení ochrany majetku či bezpečnosti informačních systémů povinného subjektu apod.

Povinný subjekt tedy dospěl k závěru, že v tomto případě převažuje zájem na transparentním zadávacím řízení nad žadatelovým právem na informace. Z výše uvedeného vyplývá, že poskytnutí požadovaných informací by mohlo zásadně ohrozit rovnost jednotlivých účastníků v těchto soutěžích a v podstatě hrozí jejich zneužití s cílem získat výhodu v postavení s jinými uchazeči o veřejné zakázky. Veřejný zájem na

poskytnutí informací tedy nepřevyšuje nad nutností ochrany těchto informací, a to z důvodů výše uvedených. Podle povinného subjektu jsou tak splněny příslušné znaky pro omezení práva na informace podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) InfZ a podle čl. 17 odst. 4. LZPS (srov. FUREK, Adam, Lukáš ROTHANZL a Tomáš JIROVEC. Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář. V Praze: C.H. Beck, 2016, s. 496).

S odkazem na výše uvedené skutečnosti rozhodl povinný subjekt tak, jak je uvedeno ve výrocích rozhodnutí.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 InfZ a podle ustanovení § 20 odst. 4 písm. b) InfZ v souladu s § 83 a 86 správního řádu, je možno podat proti tomuto rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho oznámení odvolání k Ministerstvu vnitra České republiky, a to podáním učiněným prostřednictvím povinného subjektu. Lhůta pro podání odvolání běží ode dne následujícího po dni doručení tohoto rozhodnutí.

S pozdravem

Mgr. Jiří Károly

ředitel odboru informatických činností
podepsáno elektronicky